

Professor Plons is zoek

Door Bram Klein en Joris Lutz

In de haven ligt een klein bootje langs de kant.
Op het bootje staat een hondenhok.
Het is een hondenhokboot.
Voor het hondenhok zit een hond.
Het is Dobber, de hond van Professor Plons.
Dobber is een beetje ongerust.
Waar blijft mijn baasje nou?, denkt hij. De Professor had toch al lang terug moeten zijn?
Hij kijkt in de verte of hij het schip van Professor Plons kan zien.

Er komt een schip aangevaren.
Maar het is niet het schip van Professor Plons.
Het is de vissersboot van Kapitein Kurk.
Hij heeft op zee veel vis gevangen.
De kapitein ziet Dobber en zwaait naar hem.
"Hee, Dobber, brave hond. Sta jij daar op Professor Plons te wachten?"
"Waf," blaft Dobber terug.
"Je baasje zal zo wel komen. Tot ziens!" roept Kapitein Kurk. En hij vaart verder.

Dobber ziet nog een schip aan komen varen.
Het schip is niet heel groot, maar wel erg lang.
Dobber weet hoe zo'n schip heet.
Het is een binnenvaartschip.
Dit is ook al niet het schip van Professor Plons, denkt hij teleurgesteld.
Vanaf het binnenvaartschip zwaaien een mevrouw en meneer naar Dobber.
"Waf," blaft Dobber.
"Ahoy," roept de meneer terug.

Er komen nog meer schepen voorbij.
Het eerste schip is klein, maar heel sterk.
Het is een sleepboot.

De sleepboot trekt een enorm schip voort.
Het is een cruiseschip vol met mensen die van hun vakantie op zee gaan genieten.

Daarna ziet Dobber een containerschip met honderden containers aan boord. Containers zijn grote metalen kisten. Daarin worden allerlei spullen vervoerd.

En dan een rondvaartboot die met toeristen door de haven vaart.

En een veerpont. Dat is een boot die mensen, soms met fietsen of in een auto, van de ene kant van de haven naar de andere brengt. Steeds heen en weer.

Een watertaxi racet over het water met een paar passagiers aan boord. Ze willen snel naar de overkant. Ze hebben haast.
Dit zijn allemaal mooie schepen, denkt Dobber. Maar waar is het schip van Professor Plons nou? Zou hij verdwaald zijn?
Opeens hoort hij een harde toeter.
"TOET!"

Dobber schrikt zich een hoedje en draait zich om.
Hij ziet een brandweerboot.
"Weer niet het schip van mijn baasje," blaft hij.

"Hé, hallo, Dobber," hoort hij.
Een jongen en een meisje komen aanvaren in een kleine zeilboot.
Dobber weet wie ze zijn.
Het meisje heet Sai-Ling en de jongen heet Mecha Mo.
Ze zijn vrienden van Professor Plons. En van Dobber.
"Waf," blaft Dobber blij en hij kwispelt.
"Wacht je op je baasje, Dobber?" vraagt Sai-Ling.
"Hij zal vast zo wel komen," roept Mecha-Mo.

Maar het schip van Professor Plons is nergens te zien.
Dobber wordt nu wel heel erg ongerust.
"Misschien komt mijn baasje wel nooit meer terug," zucht hij.

"Blub, blub," hoort Dobber.
Hij ziet een heleboel luchtbelletjes uit het water omhoog komen.
Dat heeft hij nog nooit gezien.
"Blub, blub, blub."
Steeds meer belletjes komen omhoog.
De belletjes worden steeds groter.
Heel grote luchtbellen komen naar boven.
Het water begint woest te golven.
"Wat gebeurt hier?" blaft Dobber.
Hij is een beetje bang.

Plotseling ziet hij iets heel groots uit het water naar boven komen.
Dobber kan zijn ogen niet geloven.
Het is een soort schip.
Een schip dat uit het water naar boven komt.
Het is geen onderzeeër, dat ziet Dobber meteen.
Maar wat is het dan wel?

In het schip zit een deurtje.
Dobber ziet hoe het deurtje open gaat.
"Wie komt er uit dit vreemde schip?" gromt Dobber: "Grrrrr.."
Zijn haren gaan rechtop staan.
Iemand stapt door het deurtje naar buiten.
Het is Professor Plons!
"Professor," blaft Dobber. "Wat ben ik blij u terug te zien!"
"Dobber, lieve hond van me" roept Professor Plons. "Wat vind je van mijn nieuwe schip?
Het is een onderzoeksschip. Hiermee kan ik over het water varen. En zoals je ziet vaart
hij ook prima onderwater. Ik kan er zelfs mee over het land rijden. Wil je mee?"

Dobber wil heel graag mee.

Hij springt door het deurtje het onderzoeksschip in. Hij gaat lekker liggen tussen alle mooie spullen van de professor. Die heeft professor Plons verzameld van over de hele wereld.

De professor stapt ook weer naar binnen en doet het deurtje achter zich dicht.

Even later duikt het schip weer naar beneden.

Diep het water in.

Met Professor Plons en Dobber aan boord.

Weg zijn ze.

Niets meer te zien.

Alleen luchtbelletjes.

“Blub, blub, blub, blub.”

“Wil jij ook mee met de Professor en Dobber? Dan bof je! Binnenkort ga je met de hele klas op bezoek in het Maritiem Museum. Daar vind je de haven van Professor Plons. Met al zijn vrienden. En met allerlei schepen.”

Tot dan!

Blub...